

BODÓ CSIBA GIZELLA

Egyszerűen (nyolc tételben)

1

Hűt a szél, hűt a szél,
Finom levél rezzen,
Mátyás-madár fának karján
Ül rezzenetlen.

Hűti a szél forró fejem,
Szívem tüzes, zakatol,
Patak partján mérgem, füstöm
Elmaradt valahol.

2

Koronák

Vihar cibálta
A fa koronáját,
Vihar cibálta hajam,
Összekapaszkodtunk,
már nem voltam magam!

3

Viharban

Először öklét verte az égen,
Az esőtető kiszakadt,
A fények már rég elcikáztak,
Óriás elemek játéka-harca ez –
Összehúztam magamat!

4

Nem a hangerő

Én hallgatok, te hallgatsz,
Ő kiabál!
Az igazság nálam vagy nálad,
Bárhol;
Nem a hangerő dominál!

5

Ölelésben

Előlről a víz ölelt,
Vállam felett a két karod,
Akkor nem hittem, hogy
Valaha nem e kettővel
Hullámozok!

6

Kérdés - hozzá

Hogyan telt tavaszi
Negyven napod? –
Kaptad, vagy magad szabta
A határidőt?
Mindenre elég volt-e negyven napod?
Nekem százezer év - amíg feltámadok!

20

7

Mire bevégzem

Építgettem magam, mióta eszemet tudom,
Agyagot döngöltem vígan,
Apám készítette vaskeret volt a sablonom.
A téglák sorakoztak, száradtak a napon,
Hét évtizede egyre csak rakom,
Bazilikának kellene lennie,
Mire bevégzem munkám, s abbahagyom!

8

Egyensúly (zárszó)

Ezer levél ezer virággal,
Ezer szemét néhány kukával,
Az élet egyensúlyt teremt!

Vasárnapi csend madár dalával,
Repülőgép az égen a zajával
Figyelmet teremtett, terelt.

(Ezer levél ezer virággal
miért adatott? Talán, hogy
szépségével formáljon
gondolat-holnapot!)

Feketén-Fehéren című irodalmi folyóirat:

<http://poeta.hu/feketen-feheren/>